

ÄVENTYRSVANDRING 2015

Vandring 5/2015: 11 mars. Vindlande vägar. 26 deltagare. 9 km.

Det är alltid lika trevligt att gå turen Vellinge runt på motionsslingan. Alltid ser och upplever man något nytt.

Vi började med att bekanta oss med 10 km-märkningarna vid kommunhuset.

Vi gick motsols och kom ganska snart till parken vid motorvägen. Trafiken hördes knappast, bara suset i de kala trädskronorna. Det hade regnat mycket de senaste dagarna, det fick vi erfara när vi passerade en stor (och vacker!) vattenpöl. Vi skuttade genom den, torrskodda med de fina vandrarskorna som alla är utrustade med. Vatten är inget problem!

Våren var på väg. Vi gladdde oss åt alens vackra hängen och årets alkottar i vardande. En matta av snöklockor gjorde oss också lyckliga. Så vackert det kan bli i naturen redan i mars månad!

ÄVENTYRSVANDRING 2015

Vandring 5/2015: 11 mars. Vindlande vägar. 26 deltagare. 9 km.

Snart kom vi till den välbekanta raksträckan, som faktiskt är svagt böjd och som numera är en cykelväg genom villaområdena. För femtio år sedan tuffade det tåg där från Falsterbo till Vellinge och vidare till Malmö. Gun kunde åter berätta historien om hur tågen försvann 1971 och ersattes av motortrafikleden väg 100 och flera cykelvägar bl.a. denna som vi nu vandrade på. Gun var tidigare bosatt i närheten och hörde tågen passera.

Christina pekade ut en trollhassel i en trädgård där ägarna redan börjat med vårbruket. Där blommade en julros fortfarande. Sa jag att det är vackert i mars?

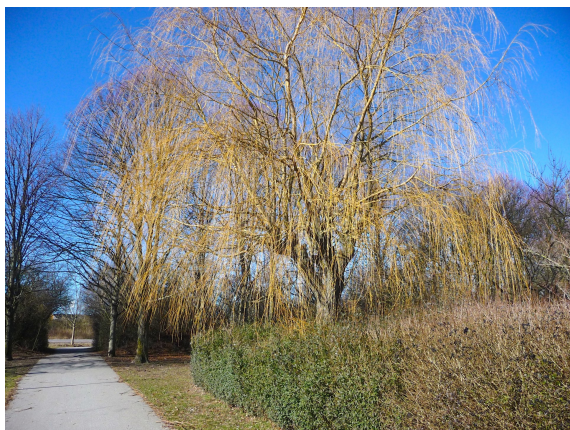
En vacker pilallé förde oss till en lekplats där sandlådan genast utnämndes till fikaplatz. Vad brydde vi oss om att en man med cykel och telefon redan ockuperat platsen? Han brydde sig inte heller om oss utan satt lugnt kvar och surfade och Gertrud ville gunga!

ÄVENTYRSVANDRING 2015

Vandring 5/2015: 11 mars. Vindlande vägar. 26 deltagare. 9 km.

Idag för 7 år sedan såg vi blåsippor längs vår vandringsväg genom Vellinge. Vi ville se om de fanns kvar? Jo, minsann de inte bara fanns där utan i mycket större mängd, blåare än någonsin, tycktes det, i sällskap med gula vintergäck.

En backe låg i vår väg, den bestogs förstås. På nervägen såg vi en stor tårpil med hängande gula grenar.

På ett övergångsställe gick vi i samlad tropp på väg till Eskilstorps by. Längs trånga krokiga gator kom vi till den vita kyrkan. Där i en trädgård viftade en blågul flagga på en liten flaggstång. Då hurrade vi för vår medvandrare Lena som firade sin födelsedag i något utland.

ÄVENTYRSVANDRING 2015

Vandring 5/2015: 11 mars. Vindlande vägar. 26 deltagare. 9 km.

Vi hittade en cykelled igen som förde oss till Hvel-
linge spritfabrik. 1903 byggdes den. Man tillverka-
de 50-procentig råsprit från spannmål, potatis, majs
och melass. Även sockerbetor användes som råva-
ra. 380 000 liter brännvin producerades 1905 av 2
000 ton betor. Snart blev det överkapacitet på rå-
sprit i landet. Bolaget trädde i likvidation 1933.
Numera är byggnaden ett kontorshotell till alle-
handa företag och organisationer.

I sockerbetans rot finns en hög halt av sackaros, dvs ca 140 gram socker. Det mesta sockret i världen framställs dock av sockerrör, hela 80 %. Sockret är precis detsamma från båda källorna. Världens förs-
ta sockerraffinaderi grundades 1801. I Sverige år 1837 i Malmö. Minns ni vår barndoms sockerbets-
gallrare, i synnerhet kvinnor som gick i betlanden med en hacka och gallrade bort plantor som stod
för nära varandra? Dagens förädling har emellertid resulterat i att varje frö ger upphov till endast en
planta, så gallringsmomentet behövs inte längre.

Kan vi efter denna faktainformation utnämna sockerbetan till dagens Söderslättgröda? Svar: Ja.

Nu var vi framme vid Vellinge ängars buss 300, där vi som vanligt översvämmade sittplatserna.